

той не носи никаква прохлада, напротивъ, колкото се усилва, толкова повече става задушно и тягостно. Водачът внимателно взира погледа си въ далечината и се вслушва. Той не очаква нищо хубаво. Ето, следъ малко почва да се чува нѣкакво пищене, и вѣтърът се усилва. Въ далечината се повдига гъста мъгла, през която слънцето едва се вижда. Камилитъ почватъ да ставатъ неспокойни, боязливо стжпватъ напредъ и почватъ да

Самумъ въ Африка

мучатъ. Водачът спира, защото чувствува, че силитъ го напушта. Вѣтърът все повече и повече се усилва. И въ въздуха се повдига гъстъ облакъ прахъ. Камилитъ лѣгатъ на краката си, протѣгатъ шийтъ си и затварятъ очите си. Водачите на камилитъ бѣрзатъ да свалятъ товара имъ и го натрупватъ около тѣхъ, а тѣ увиватъ главите си съ бѣлите си плащаници и бѣрзатъ да се подслонятъ около натрупания товаръ, или задъ гърба на камилитъ. Цѣлата пустиня потъмнѣва, като че ли